

Hvaležnost

svetniki in cerkveni očetje in matere priporočajo k izboljšanju odnosa z Bogom, s sočlovekom, kakor tudi do samega sebe, saj moramo ljubiti svojega bližnjega, kakor samega sebe. (prim. Mt 22,39).

Biti hvaležen je včasih zelo težko, sploh v časih in trenutkih, ko je vse samoumevno, ko samo pritisneš na gumb in imaš pravico do vsega, ko življenje zreduciraš na uslugo in/ali storitev.

Zato se je včasih dobro ozreti čez planke k sosеду, da vidiš, kaj vse sosed nima, pa ti imaš. Namesto, da gledaš reklame in razmišljaš, kaj vse bi bilo dobro imeti, lahko pogledaš na podstrešje ali pa v omaro in vidiš, da že vse imaš. Da ne razmišljaš samo, kaj vse ti manjka, in kaj in kako bi vse moralo biti. Perfekcionizem je hudičeva zadeva, kajti perfekten je samo Bog.

Da si hvaležen za tisto, kar pač imaš, premoreš, znaš. Kajti dejansko in resnično je lahko vsega lepega in dobrega hitro konec. In če nisi sposoben v malenkostih, v nepopolnostih videti Božjo dobroto, potem je lahko tvojega življenja zelo hitro konec. Ne, da takoj umreš, temveč preostanek svojega življenja preživiš v agoniji nenehnega pomanjkanja in primanjkljaja.

Bogu hvala za vsakogar, ki je in vse kar je, zato ker je, lahko ne bi bilo. Bogu hvala za vse tisto, česar ni, tako spoznavam, kaj vse je. In Bogu hvala, ker je, ker obstaja in daje, več kot si zaslužim, več kot sem vreden, več, kot dejansko potrebujem.

ŽIVLJENJA NI NIKDAR KONEC

Katoličani verujemo v vstajenje Jezusa Kristusa od mrtvih, ter v Jezusovo navzočnost v svetih zakramentih. Zaradi te vere pričakujemo da bomo nekoč deležni večnega zveličanje, to je večnega življenja v nebeškem kraljestvu.

Vsak katoličan je sam odgovoren, da bo živel v skladu z vero in naukom Cerkve. Te odgovornosti je oproščen tisti, ki ni pri zdravi pameti, da bi se sam o tem odločal, npr. otroci, starejši, bolniki, umirajoči itd. V tem primeru morajo svojci in bližnji poskrbeti, da omenjene osebe redno prejemajo zakramente svete spovedi, svete evharistije in bolniškega maziljenja (poslednjega olja).

Nihče ne more živeti z Bogom, če mu popolnoma ne pripada. Zato katoličani, po svoji veri v Jezusovo skrivnostno navzočnost v svetih zakramentih, s prejetjem svetih zakramentov vstopamo in obnovljamo milosten odnos z Bogom in milost je za zveličanje potrebna. Molitev, dobra dela, razne pobožnosti lahko pomagajo k milostnemu odnosu z Bogom, ne morejo pa nadomestiti edine zveličavne milosti, ki jo prejemamo preko svetih zakramentov. Prav tako ne morejo ohranjati milostnega stanja z Bogom: »Vsak človek prejme v svoji neumljivi duši večno plačilo takoj po smrti v posebni sodbi – ki postavi njegovo življenje v odnos do Kristusa – bodisi prek očiščevanja (vice), bodisi s takojšnjim vstopom v nebeško blaženost, bodisi s takojšnjim pogubljenjem za vekomaj.« (KKC 1022).

V primeru, da katoličan umre brez poslednjih zakramentov, pa je sicer v času zemeljskega življenja redno prejemal zakramente svete spovedi in evharistije (zapovedani prazniki, nedeljska sveta maša, prvi petki itd.) je njegova duša podvržena **prečiščevanju v vicah**: »Tistim, ki umrejo v Božji milosti in Božjem prijateljstvu, a so nepopolno očiščeni (predno in redno prejetje zakramentov, a brez poslednjih

zakramentov) je sicer njihovo večno zveličanje zagotovljeno, vendar pa po smrti trpijo očiščevanje, da bi doseli svetost, ki je potrebna za vstop v nebeško veselje« (KKC 1030)

Za velike grehe zaslužimo večno kazen (večno pogubljenje), ki se nam odpusti pri veljavni spovedi. V primeru, da je naše spreobrnjenje, ki izhaja iz goreče ljubezni, tako popolno, da doseže naše popolno očiščenje, se nam izbrišeta obojni kazni, večna in časna. Če bi v tem stanju umrli, bi prišli brez vic v nebesa.

V primeru, da pokojni v času svojega zemeljskega življenje ni redno prejemal zakramentov oz. jih je s polnim razumom zavračal, ter niti pred smrtjo ni hotel prejeti poslednjih zakramentov, pokojnikova duša odtava v **pekel**: »Umreti v smrtnem grehu, ne da bi se ga bili skesali in ne da bi prejeli usmiljeno Božjo ljubezen (spoved), pomeni po svoji lastni svobodni izbiri ostati za večno ločeni od Njega. In to je tisto stanje, ki ga označujemo za »pekel«. (KKC 1033)

Živi ali mrtvi, po krstu pripadamo Kristusu. Trpljenje duš v vicah ali peklu praviloma učinkuje tudi na življenje živih. Saj bomo sojeni tudi po tem, kakšen odnos imamo do poslednjih reči, in ne samo do tuzemskih užitkov.

***

Cerkev je usmiljena, kakor je usmiljen nebeški Oče, ki ne želi, da bi se kdor koli pogubil. Zato Cerkev za zveličanje pokojnih namenja **popolni odpustek**: »Odpustek pridobimo tako, da Cerkev z oblastjo zavezovati in razvezovati, kakršno ji je podelil Jezus Kristus, posreduje v korist kristjana in mu odpre zaklad zasluženj Kristusa in svetnikov, da bi dobil pri Očetu usmiljenja odpuščanje časnih kazni, povezanih z njegovimi grehi. Cerkev hoče s tem ne samo priti na pomoč kristjanu, ampak ga tudi spodbuditi k delom pobožnosti, pokore in ljubezni.

Ker so rajni verniki na poti očiščevanja tudi člani istega občestva svetih, jim moremo pomagati med drugim s

pridobivanjem odpustkov zanje, da bi bili oproščeni časnih kazni, ki jih dolgujejo za svoje grehe« (št. 1478–1479).

Popolne in delne odpustke lahko naklonimo dušam v vicah po načinu priprošnje, ne pa živim na zemlji; njim lahko pomagamo, da se sami odločijo zanje.

Skupni pogoji za prejem **popolnih odpustkov za rajne od 1. do 8. novembra**:

1) Biti moramo v Božji milosti; nenavezani na noben greh, tudi na malega ne (če nimamo nobenega greha, tudi najmanjšega ne in si ga tudi v bodoče ne želimo); prejmemo zakrament svete spovedi; to je lahko več dni prej ali pozneje; kdor redno hodi k mesečni spovedi, lahko vsak dan prejme vse možne odpustke, če izpolni potrebne pogoje in živi v posvečujoči Božji milosti;

2) treba je imeti namen, da jih hočemo prejeti; hvalevredna je navada, da namen obudimo že zjutraj za vse odpustke, ki jih ta dan lahko prejmemo (in jih darujemo dušam v vicah);

3) izpolniti moramo predpisano delo in to ravno na predpisani dan; če je odpustek vezan na pobožen obisk cerkve ali kapele ali pokopališča (s tem pokažemo, trud, volji in vero); za vsakega pokojnika posebej

4) potrebno je po papeževem namenu vero, očenaš, zdravamarijo in slava očetu, za vsakega pokojnika posebej

5) vreden prejem svetega obhajila;

Sveto obhajilo in molitev po namenu svetega očeta se priporočata na dan odpustka. Oboje je potrebno za vsak popolni odpustek. Ena spoved pa velja za več popolnih odpustkov, a seveda moramo biti brez vsakega, tudi najmanjšega greha.

ČIŠČENJE ŽUPN. CERKVE

Druga sobota v mesecu je: 11.11.2023, Hrib – lihe št. ob 10⁰⁰

Četrta sobota v mesecu je: 25.11.2023, Hrib – sode št. ob 10⁰⁰

ZAKRAMENT SV. KRSTA

Vsi starši, kateri bi radi, da Bog njihovim otrokom podeli dar vere, lahko svoje otroke prinesejo h krstu:

12. november. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 8. november ob 17-ih.

10. december. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 4. december ob 17-ih.

Pred pripravo naj se starši oglasijo v župnijski pisarni ob petkih od 16-17, zaradi vpisa v krstno knjigo. Datumi priprav na krst se lahko spremenijo, spremljajte aktualna tiskana in nedeljska oznanila.

MAŠNI NAMENI – november 2023

Urnik svetih maš:

Ponedeljek: 18.00

Torek: ni maše

Seda: zjutraj ali zvečer

četrtek in petek ob 18-ih

sobota: 8-ih

Nedelja ob 8-ih in 10-ih

Od 1. oktobra dalje bodo večerne svete maše ob 18-ih.

Ob sredah vabljeni k češčenju Najsvetejšega zakramenta ob 20-ih. Češčenje poteka v tišini, tako da lahko vsak Bogu pove svoje.

Urnik svetih maš se lahko spremeni. Spremljajte nedeljska oznanila! Ob praznikih je urnik svetih maš napisan posebej! **Mašni nameni se pobirajo osebno v župnijski pisarni na prvi petek v času uradnih ur za naslednji mesec** (npr. marca za april)

Župnijska cerkev je za osebno molitev odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih

Zakrament svete spovedi lahko opravite (razen če pride kaj vmes):

- pol ure pred večerno sveto mašo
- po dogovoru

Ob zadnji (smrtni) uri, oz. ko opazite, da se življenje zaključuje, poskrbite, da boste prejeli poslednje zakramente! Zvoniti po toči je prepozno! Ker noben človek ne more biti 24 ur na dan, 365 dni na leto na razpolago, se včasih zgodi, da nisem na razpolago. V tem primeru se obrnite na sosednje župnije.

**MAŠNI NAMENI SO OBJAVLJENI ZGOLJ
V TISKANI OBLIKI
OZ. NA OGLASNI DESKI!**

BRALCI BERIL

- Preko e-maila lahko predhodno prejmete berilo, da se doma pripravite, v tem primeru pošljite e-mail na: ales.pecavar@rkc.si
- V primeru, da je bralec odsoten in tisti dan, ko je razporejen ne more brati naj poskrbi za zamenjavo.

**SEZNAM BRALCEV BERIL JE
OBJAVLJEN ZGOLJ V TISKANI OBLIKI
OZ. NA OGLASNI DESKI!**

JUNAKI

Človek potrebuje junaka, vzornika v svojem življenju. Ki ga skuša posnemati in se krepiti, takrat, ko mu je dobro, in da zaradi junakovih, vzornikovih zaslug, preživi, ko mu gre slabo. Ta potreba po junakih, vzornikih je stara kot človeštvo. Vzorniki, junaki niso samo tisti, ki nosijo attribute najmočnejšega, najlepšega, najbolj zvitega, ker velikokrat s tebi atributi, ne prideš daleč v življenju. Kristjan, še bolj kot vsak običajen človek potrebuje junake, vzornike, ker je biti kristjan včasih zelo težko. In kristjan ima svoje junake, svoje vzornike, ki mu dajo vedeti, da je Bog, da se splača verovati in to so svetniki.

Prvega novembra častimo vse svetnike. Vse tiste, ki so imeli dovolj poguma in volje, da so živeli v skladu, kar evangeliji in Cerkev uči: nekateri kot spoznavalci, drugi kot učenjaki, tretji ko čisto preprosti ljudje, in četrtri seveda kot mučenci in vsi ostali. Za kristjana je zemeljsko življenje sredstvo, da pride do cilja, ki je svetništvo. Na ta dan se lahko spomnite svojih krstnih zavetnikov, svojih godovnih zavetnikov, zavetnikov župnije, podružnic, naroda, škofije itd. Naj nas premišljevanje o njihovem življenju privede do tiste volje, ki nas bo nekoč pripeljala v večno življenje v nebeškem kraljestvu.

Na prvega novembra bodo maše ob 8-ih in 10-ih. **Ker je to zapovedan praznik je udeležba pri mašah obvezna, še posebej za vse veroučence in njih družine. Ni dovolj se samo popoldne pokazati na pokopališču!**

Če mi bo zdravje dopuščalo bom 1. novembra blagoslovil pokopališča in sicer ob 13-ih v Grčaricah; 14-ih v Rakitnici; ob 15-ih v Prigorica-Videm; ob 15.30 v Prigorici (staro). Če mi zdravje ne bo dopuščalo, lahko blagoslovim samo eno pokopališče, lahko samo tri, lahko vse štiri, lahko nobenega. Če me pet minut po določeni uri ne bo na spregled, naj nekdo vodi molitev: 1x Očenaš, toliko Zdravih Marij z dodatkom, ki naj se usmili duš v vicah, kolikor je naselij, ki spadajo pod določeno pokopališče, ter 1x Slava Očetu.

Župnijska pisarna
je odprta
petek od 16-17

Mašni nameni se
pobirajo osebno na
prvi petek v času
uradnih ur za en
mesec.

Sveta spoved
Pol ure pred
večerno sveto mašo
oz. po dogovoru.

**Bolniško
maziljenje**
Za obisk se
dogovorite preko
tel.: 031/347-427

**Duhovnik v UKC
Ljubljana:**
tel.: 041/613-378

**Duhovnik v
bolnici Novo
mesto:**
p. Marko Novak
tel.: 041/742-21

Župnijska cerkev
je odprta vsak dan
od 9-ih do 18-ih
(19-ih poleti)

Tukaj je!

Najprvo ko se zbudi, prisluhne tišini in čaka, ali je Gospod še tukaj. In klic zvona se kmalu oglasi in s svojim zvenom prežene grozno temo: »Kristus je vstal, res je vstal. Aleluja«. Nato gre po opravkih. Prevozi desni ovinek in prevozi levi ovinek, in pride do križišča, kjer stoji, od dežja in sonca obledel pozdrav Križanega: »Ne boj se, karkoli boš počel, zaradi česar koli boš trpel, s teboj na križu sem Jaz.«

Ko brklja tekom dneva, sem ter tja, ga v realnost življenja pokliče Angelov glas, ko ob dvanajstih zazvoni in ga spomni, na tisti na tiste, davno izrečene angelske besede: »Ne boj se, pri Bogu je vse mogoče«.

Nato se pelje nazaj domov. Prevozi desni ovinek in prevozi levi ovinek, ki jih na poti življenja ni malo. In tukaj je križ in tam je kapelica in v daljavi se vidi zvonik, domačega doma, kjer je Gospod doma. Vse povsod se razodeva skrivnost Gospodovega križa in slava Gospodovega vstajenja in življenja. In k temu življenju se ob nedeljah odpravi. Vse pusti, za nič se ne spremeni, samo da bo pravočasno prejel Gospodov dar življenja.

In ko se dopolnijo ure dneva, in takrat, ko se bodo dopolnila leta življenja, bo znova slišal poslednji pozdrav: Prvič k Mariji, nato dušam v vicah in na koncu sv. Florjanu, ki naj ga varuje pred svetnim in večnim ognjem.

Vidi vsa ta znamenja, ki ga mu govorijo, Gospod je vstal, Gospod živi, velikokrat sam, v tihi župnijski cerkvi.

Glas svetega Roka – oznanila župnije Dolenja vas

Odg.: Pečavar Aleš, žpk. Telefon: 031/347-427

E-mail: ales.pecavar@rkc.si